

Sygn. akt II K 331/18

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 4 października 2018 r.

Sąd Rejonowy w Brzezinach II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący: SSR Ewa Wojciechowska

Protokolant: stażysta Paulina Strzyżewska

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 4 października 2018 r.

sprawy:

W. K.

s. T., D. z domu B.

ur. (...) w m. B.

oskarżonego o to, że:

w dniu 16 czerwca 2018r. około godziny 19:15 w miejscowości N., woj. (...), znajdując się w stanie nietrzeźwości (stwierdzone badaniem urządzeniem Alkometr A 2.0 I próba 0,68 mg/l, II próba 0,70 mg/l, III próba 0,69 mg/l stężenia alkoholu w wydychanym powietrzu) prowadził pojazd mechaniczny marki T. (...) o numerze rej. (...) w ruchu lądowym, przy czym czynu tego dopuścił się będąc prawomocnie skazanym wyrokiem Sądu Rejonowego w B. II Wydział Karny z dnia 8.12.2009r. sygn. akt (...) za prowadzenie pojazdu mechanicznego w stanie nietrzeźwości

tj. o czyn z art. 178a § 1 i 4 kk

1. W. K. uznaje za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu wyczerpującego dyspozycję art. 178a§1 i 4 kk i za to na podstawie art. 178a§4 kk wymierza mu karę 1 (jednego) roku pozbawienia wolności,
2. na podstawie art. 42§3 kk orzeka zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym dożywotnio,
3. na podstawie art. 43a§2 kk zasądza od oskarżonego na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej kwotę 10.000 (dziesięć tysięcy) złotych tytułem świadczenia pieniężnego,
4. zwalnia oskarżonego od ponoszenia kosztów sądowych.

UZASADNIENIE

Sąd Rejonowy ustalił, następujący stan faktyczny:

W dniu 16 czerwca 2018r. o godz. 19:15 pełniący służbę funkcjonariusze Komendy Powiatowej Policji (...) zatrzymali do kontroli drogowej jadącego samochodem osobowym T. (...) o nr rej. (...) W. K..

Oskarżonego poddano badaniu na zawartość alkoholu w wydychanym powietrzu za pomocą urządzenia kontrolno – pomiarowego typu Alkometr A2.0, które wykazało, że o godz. 19.48, o godz. 19.53 i o godz. 20.14 oskarżony miał odpowiednio 0,68 mg/l, 0,70 mg/l i 0,69 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu odpowiadające stężeniu alkoholu we krwi.

(dowód: protokół badania alkometrem-k.1;

notatka – k. 1,

świadcstwo wzorcowania – k.3).

Oskarżony był uprzednio karany za czyn z art. 178a§1kk, gdzie wyrokiem Sądu Rejonowego w B. z dnia 8 grudnia 2009r. w sprawie sygn. akt (...) wymierzono mu karę 6 miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres 3 lat, karę grzywny 30 stawek dziennych po 10 złotych oraz zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres 2 lat. Wyrok uprawomocnił się w dniu 16.12.2009r.

(dowód: dane z KRK – k. 20-21

odpis wyroku-k.9-10).

Oskarżony W. K. ma 38 lat. Jest kawalerem. Pozostaje w związku konkubenckim i posiada na swoim utrzymaniu dwoje dzieci. Uzyskał wykształcenie podstawowe. Utrzymuje się z prac dorywczych, z których uzyskuje średni dochód około 1500 złotych miesięcznie. Jest współwłaścicielem domu jednorodzinnego i samochodu osobowego. Nie leczył się odwykowo, neurologicznie i psychiatrycznie.

(dowód: dane osobo - poznawcze – k. 57-57v).

Oskarżony przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu i wyjaśnił, że alkohol spożywał na dwie godziny przed zatrzymaniem w postaci piwa i ćwiartki wódki. Pił pod sklepem a następnie zamierzał wrócić samochodem przez las do domu. Następnie został zatrzymany przez patrol policji do kontroli drogowej. Wiedział, że pił alkohol, ale nie spodziewał się, że będzie miał tak dużą jego zawartość.

Sąd Rejonowy zważył, co następuje:

Okoliczności popełnienia zarzucanego oskarżonemu czynu nie budziły wątpliwości, a zostały ustalone w oparciu o jednoznaczne wyniki badań W. K. na zawartość alkoholu w wydychanym powietrzu, a także wyjaśnienia samego oskarżonego, który przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu.

Stwierdzona u oskarżonego ilość alkoholu w wydychanym powietrzu w kolejnych próbach - 0,68 mg/l, 0,70 mg/l i 0,69 mg/l przewyższała wartości minimalne wynikające z artykułu 115§16 kk definiującego stan nietrzeźwości. Badanie alkometrem zostało przeprowadzone przez uprawnionego funkcjonariusza. Urządzenie posiadało aktualne świadectwo wzorcowania, a badanie zostało utrwalone w prawidłowej formie procesowej, poprzez sporządzenie protokołu badania, nie budziło więc wątpliwości co do rzetelności i wiarygodności. Fakt spożywania alkoholu potwierdził w swych wyjaśnieniach także W. K..

Dowody w postaci danych o karalności, odpisu wyroku skazującego, świadectwa wzorcowania były wiarygodne, a oskarżony im nie zaprzeczał.

Na podstawie przeprowadzonych dowodów przyjęto, że oskarżony swoim zachowaniem polegającym na tym, że w dniu 16 czerwca 2018r. około godziny 19:15 w miejscowości N., woj. (...), znajdując się w stanie nietrzeźwości (stwierdzone badaniem urządzeniem Alkometr A 2.0 I próba 0,68 mg/l, II próba 0,70 mg/l, III próba 0,69 mg/l stężenia alkoholu w wydychanym powietrzu) prowadził pojazd mechaniczny marki T. (...) o numerze rej. (...) w ruchu lądowym, przy czym czynu tego dopuścił się będąc prawomocnie skazanym wyrokiem Sądu Rejonowego w B. II Wydział Karny z dnia 8.12.2009r. sygn. akt (...) za prowadzenie pojazdu mechanicznego w stanie nietrzeźwości, wyczerpał dyspozycję art. 178 a § 1 i 4 kk.

Oskarżony dopuścił się zarzucanego mu czynu umyślnie. Kierował samochodem będąc w stanie nietrzeźwości, pomimo pełnej wiedzy co do tego, iż w nieodległym czasie wypił alkohol, a także, iż był skazany za czyn podobny i

obywał za ten czyn karę pozbawienia wolności. Miał świadomość tego, co czyni. W chwili czynu był dorosły, zdrowy i w pełni poczytalny. W toku postępowania nie zostały ujawnione żadne okoliczności wyłączające winę lub bezprawność popełnionego czynu. Znajdował się on w takiej sytuacji motywacyjnej, że nic nie ograniczało i nie wyłączało możliwości zachowania się zgodnego z obowiązującym prawem. Nie było żadnych podstaw do kwestionowania jego poczytalności.

Stopień społecznej szkodliwości czynu sprawcy był znaczny. Oskarżony naruszył podstawową zasadę bezpieczeństwa w ruchu drogowym – zasadę trzeźwości. Stopień nietrzeźwości, wynoszący w jednej z prób 0,70 mg/l odpowiadał stężeniu 1,47 promila alkoholu we krwi i stanowił realne i poważne zagrożenie na drodze, a zachowanie to godziło w bezpieczeństwo i poczucie pewności innych uczestników ruchu drogowego, zwłaszcza, iż w chwili zatrzymania oskarżony przewoził pasażerkę.

Wymierzona na podstawie art. 178 a § 4 kk kara 1 roku pozbawienia wolności została dostosowana do stopnia winy i społecznej szkodliwości czynu oskarżonego i, zdaniem Sądu, spełni swoje cele w zakresie kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa, oddziaływania prewencyjnego i wychowawczego na oskarżonego. Pozwoli zwłaszcza uzmysłowić nieopłacalność tego typu przestępnych zachowań i konsekwencji prawnych, jakie ze sobą niosą. Oskarżony był już uprzednio karany za taki sam czyn, gdzie odbywał karę pozbawienia wolności w wymiarze 6 miesięcy i po raz kolejny popełnił tego samego rodzaju przestępstwo. Wynika z tego jednoznacznie, iż wcześniej wymierzona oskarżonemu kara nie odniosła pożądanego rezultatu i nie była na tyle dotkliwa, by doprowadzić do zaprzestania podobnych zachowań w przyszłości, a oskarżony nie potrafił przeprowadzić krytycznych refleksji nad swoim zachowaniem. Wymierzenie oskarżonemu w tej sytuacji kary łagodniejszego rodzaju utwierdziłoby go w przekonaniu, iż jazda w stanie nietrzeźwym nie jest na tyle ciężkim przestępstwem, aby mogły go spotkać dotkliwe i odczuwalne skutki. Zdaniem Sądu, pobyt w zakładzie karnym uzmysłowi oskarżonemu nieopłacalność przestępczych zachowań, a tym samym pozwoli uniknąć w przyszłości skutków prowadzenia pojazdów znajdując się w stanie nietrzeźwym. Powszechnie wiadomo jak znaczna część wypadków na drodze powodowana jest przez nietrzeźwych kierowców, którzy stanowią zagrożenie nie tylko dla siebie, ale też dla innych uczestników ruchu drogowego. Nadto należy zauważyć, iż sam oskarżony podał, iż nie osiadał nigdy uprawnień do kierowania pojazdami mechanicznymi co należy poczytać także na jego niekorzyść przy wymiarze kary.

Sąd orzekł również na podstawie art. 42 § 3 kk dożywotnio zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym nie znajdując żadnego wyjątkowego wypadku uzasadnionego szczególnymi okolicznościami, by odstąpić od tego rozstrzygnięcia. Wymiar tego środka karnego dostosowano do stopnia winy i społecznej szkodliwości czynu popełnionego przez oskarżonego. Orzeczenie zakazu w tym wymiarze ma zapobiec ponownemu popełnieniu przez oskarżonego występku tego typu oraz oddziaływać na niego represyjnie i dyscyplinująco. Oskarżony winien zostać wyeliminowany z grona uczestników ruchu drogowego jako osoba stwarzająca zagrożenie dla jego bezpieczeństwa, niepoprawna, nie wyciągająca żadnych wniosków z poprzednich wyroków. Dopiero po upływie dziesięciu lat wykonywania tego zakazu, sąd będzie mógł skorzystać z możliwości przewidzianych w art. 182a kkw i orzec o dalszym wykonywaniu tego środka karnego w postaci zakazu prowadzenia pojazdów niewyposażonych w blokadę alkoholową, pod warunkiem że postawa, właściwości i warunki osobiste skazanego oraz zachowanie w okresie wykonywania środka karnego będą uzasadniały przekonanie, że prowadzenie pojazdu przez tę osobę nie zagraża bezpieczeństwu w komunikacji.

Na podstawie art. 43a§2 kk zasądzono od oskarżonego na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej kwotę 10.000 złotych, tytułem świadczenia pieniężnego, co stanowi konsekwencję uznania oskarżonego za winnego czynu z art. 178a§ 1 i 4 kk.

O kosztach sądowych w sprawie orzeczono w oparciu o art. 626§1 kpk w zw. z art. 624 kpk uznając, iż uiszczenie przez oskarżonego kosztów sądowych byłoby zbyt uciążliwe ze względu na jego sytuację majątkową .